

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-366-8-22>

**ANALYSIS OF THE RESULTS OF A PEDAGOGICAL
EXPERIMENT ON THE DEVELOPMENT OF DIAGNOSTIC
COMPETENCE IN FUTURE DOCTORS OF PHILOSOPHY**

**АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ
ЩОДО РОЗВИТКУ ДІАГНОСТУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
В МАЙБУТНІХ ДОКТОРІВ ФІЛОСОФІЇ**

Plokhuta I. S.

Adjunct

National Defense University of Ukraine

Kyiv, Ukraine

Плохута І. С.

ад'юнкт

Національний університет

оборони України

м. Київ, Україна

Для оцінювання результативності запроваджених педагогічних умов розвитку діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії нами було використано різні методи дослідження. Нижче наведено узагальнені результатів констатувального та формувального етапів експерименту в контрольних (далі – КГ) і експериментальних групах (далі – ЕГ). Було проведено вимірювання стану її сформованості та розвиненості до і після запровадження педагогічних умов. На всіх етапах контролю використовувалися одні і теж методи. До контрольного етапу було залучено майбутніх докторів філософії загальною кількістю 50 осіб, оскільки їх всього в Україні трохи більше 50 осіб, а для дослідження були доступними лише 50 з них, то маємо справу з малою вибіркою досліджуваних, яка водночас є і генеральною сукупністю і репрезентативною вибіркою нашого дослідження.

Отримані результати експериментального дослідження ЕГ і КГ узагальнені та представлені у таблиці 1.

Після оброблення та систематизації кількісних даних маємо змогу зробити висновок про результативність формувального етапу експериментального дослідження в цілому.

Таблиця 1

**Стан сформованості та розвиненості діагностувальної
компетентності майбутніх докторів філософії КГ і ЕГ
(до і після формувального експерименту, n = 50)**

Рівні	Компоненти	КГ, n = 25				ЕГ, n = 25			
		До		Після		До		Після	
		осіб	%	осіб	%	осіб	%	осіб	%
низький	ціннісно-мотиваційний	13	52	10	40	12	48	2	8
середній		10	40	13	52	10	40	16	64
високий		2	8	2	8	3	12	7	28
низький	когнітивний	15	60	12	48	15	60	8	32
середній		8	32	10	40	8	32	10	40
високий		2	8	3	12	2	8	7	28
низький	операційно-діяльнісний	15	60	13	52	15	60	6	24
середній		9	36	10	40	9	36	13	52
високий		1	4	2	8	1	4	6	24
низький	індивідуально-психічний	11	44	9	36	11	44	3	12
середній		8	32	9	36	8	32	12	48
високий		6	24	7	28	6	24	10	40
низький	суб'єктний	15	60	12	48	15	60	9	36
середній		9	36	11	44	9	36	10	40
високий		1	4	2	8	1	4	6	24
низький	<i>інтегральний результат</i>	14	56	11	44	14	56	6	24
середній		9	36	11	44	8	32	12	48
високий		2	8	3	12	3	12	7	28

За *ціннісно-мотиваційним компонентом* після формувального експерименту в ЕГ зафіксовано позитивну динаміку розвиненості діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії. Так,

з низького на вищі рівні перейшло 40% осіб, на цьому рівні з 12 осіб після формувального експерименту залишилось тільки 2 особи (8 %). Суттєво збільшились результати на середньому (з 40 % до 64 %) і високому (з 8 % до 28 %) рівнях розвиненості діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії.

За *когнітивним компонентом* в ЕГ після формувального експерименту з низького на вищі рівні перейшло 28% осіб, збільшилась кількість осіб на середньому (з 32 % до 40 %) і високому (з 12 % до 28 %) рівнях розвиненості діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії.

За *операційно-діяльним компонентом* в ЕГ після формувального експерименту з низького на вищі рівні перейшло 36% осіб; збільшилась кількість осіб на середньому (з 36 % до 52 %) і високому (з 4 % до 24 %) рівнях розвиненості діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії.

За *індивідуально-психічним компонентом* в ЕГ після формувального експерименту з низького на вищі рівні перейшло 32% осіб, збільшилась кількість осіб на середньому (з 32 % до 48 %) і високому (з 24 % до 40 %) рівнях діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії. За цим компонентом спостерігається найбільший відсоток осіб із високим рівнем розвиненості діагностувальної компетентності майбутніх докторів.

За *суб'єктивним компонентом* в ЕГ після формувального експерименту з низького на вищі рівні перейшло 24% осіб, збільшилась кількість осіб на середньому (з 36 % до 40 %) і високому (з 4 % до 24 %) рівнях діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії.

За *загальним інтегральним результатом* (вираховувався як середнє за всіма компонентами) в ЕГ після формувального експерименту з низького на вищі рівні перейшло загалом 32% осіб, збільшилась кількість осіб на середньому (з 32 % до 48 %) і високому (з 12 % до 28 %) рівнях діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії.

У процесі формувального експерименту КГ продовжувала навчання за традиційними для ВВНЗ методиками, без впровадження педагогічних умов розвитку діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії. По завершенні формувального етапу експерименту, було здійснено діагностику розвиненості діагностувальної компетентності в КГ. За *інтегральним результатом* в КГ зафіксовано невеликі позитивні зрушення між рівнями розвиненості

діагностувальної компетентності: з низького на вищі рівні перейшло всього 12 % осіб; незначно збільшилась кількість на середньому рівні (з 36 % до 44 %) і дуже мало збільшилась кількість на високому рівні діагностувальної компетентності майбутніх докторів філософії (з 8 % (2 особи) до 12 %, (3 особи)).

Достовірність результативності впровадження педагогічних умов розвитку діагностувальної компетентності ЕГ за всіма компонентами до та після формувального етапу експерименту доведено за допомогою Т-критерію Вілкоксона, який використовується для порівняння двох рядів вимірювань [1, с. 301], показано в таблиці 2.

Таблиця 2

Достовірність (Т-критерій Вілкоксона) результативності впровадження педагогічних умов розвитку діагностувальної компетентності ЕГ до та після формувального етапу експерименту

Компонент	T_{emp}	< >	T_{kr}	Статистична значущість p
<i>Інтегральний результат</i>	0	<	100	0,05

Достовірність статистичної незначущості впливу традиційних методик навчання на розвиток діагностувальної компетентності в КГ за всіма компонентами до та після формувального експерименту (без запровадження педагогічних умов) доведено також за допомогою Т-критерію Вілкоксона, результат показано в таблиці 3.

Таблиця 3

Достовірність (Т-критерій Вілкоксона) статистичної незначущості впливу традиційних методик навчання на розвиток діагностувальної компетентності в КГ до та після формувального експерименту (без запровадження педагогічних умов)

Компонент	T_{emp}	< >	T_{kr}	Статистична значущість p
<i>Інтегральний результат</i>	51,5	>	47	0,05

Отже, нами з'ясовано, що після проведення формувального етапу експерименту в КГ відсутні статистично значуща відмінність, а в експериментальній групі вона наявна.

Можемо зробити висновок, що впровадження в систему освітньо-наукової підготовки майбутніх докторів філософії педагогічних умов розвитку діагностувальної компетентності забезпечило результативність її розвиненості, а традиційні методики навчання майбутніх докторів філософії (без запровадження педагогічних умов розвитку їх діагностувальної компетентності) мають статистично незначущий вплив на зростання рівня її розвиненості.

Література:

1. Ягупов В. В. Теорія і методологія військово-педагогічних досліджень : підручник. К. : НУОУ імені Івана Черняхівського, 2019. 444 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-366-8-23>

INFORMATION AND COMMUNICATION COMPETENCE TACTICAL LEVEL OFFICERS AND NECESSITY OF ITS DEVELOPMENT IN THE CONTINUITY TRAINING SYSTEM

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОФІЦЕРІВ ТАКТИЧНОЇ ЛАНКИ УПРАВЛІННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЇЇ РОЗВИТКУ В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

Rozumovska Yu. O.

*PhD Student at the Department
of Social Communication
and Public Diplomatic
National Defence University of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

Розумовська Ю. О.

*ад'юнкт кафедри соціальної
комунікації та публічної дипломатії
Національний університет оборони
України
м. Київ, Україна*

Одним із ключових результатів якісного та ефективного функціонування військово-педагогічного процесу у вищих військових навчальних закладах є підготовка офіцерів до військово-професійної діяльності, яку можна розглядати як інтелектуальну, суб'єктну та професійну, що відображає їх готовність до ефективних дій, а також